

Bogomil:

Dragi Marijini otroci!

Skoro vsak mesec ima svoj Marijin praznik. Meseca Smarca praznujemo spomin tistega presrečnega dne, ko je oznanil nebeški poslanec Gabrijel Devici v Nazaretu, da bo postala Jezusova mati.

In angel je prišel k Mariji ter je rekel: »Zdrava milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami!«

Angel je prišel osebno v človeški podobi iz nebes na zemljo in prva njegova beseda je bil pozdrav. Prav kakor da je hotel nas zemljane spomniti na to dostikrat zanemarjeno obliko vljudnosti.

Dober Marijin otrok bo tudi rad pozdravljal. Vsako jutro bo pozdravil ljubega Boga v nebesih in njegovo dobro mater Marijo. In zvečer spet ne bo pozabil pozdraviti Boga in Marijo.

Pozdravljal bo rad tudi svoje starše. »Dobro jutro, mama! Dobro jutro, ata!« Koliko lepše, prijaznejše in dostojnejše se to sliši kakor pa drzno vpraševanje: »Kje je pa moj zajtrek? Kje je pa kava?« In preden boš šel k počitku, bo tudi pozdravil starše: »Lahko noč!«

Praviš, da te je sram? Ne govori tako! Vljudnosti se nikomur ni treba sramovati. Nadangel Gabriel je ostal nadangel tudi potem, ko je Marijo pozdravil. Prav nič ni zgubil na svoji časti. In tudi ti ne boš nič zgubil na svoji časti, če boš doma starše lepo pozdravljal.

Tudi svojim učiteljem in vzgojiteljem boš prijazno voščil: »Dobro jutro!« ali: »Dober dan!« ali: »Dober

večer!« kakor je pač dnevneemu času primerno. Klobuk boš lepo privzdignil: odkril se boš. Prav tako boš storil pred drugimi ljudmi, če to zahteva vljudnost. Svojemu domačemu duševnemu pastirju in veroučitelju, pa tudi drugim duhovnikom in redovnikom boš pa prijazno rekel: »Hvaljen Jezus!«

Praviš, da si že mnoge tako in podobno pozdravil, pa so šli mimo tebe in ti niso nič odzdravili. Zato da ne boš več pozdravljaj.

Nikar tako! Gotovo je bilo tisto ravnanje od ljudi brezobzirno. Morebiti bo kdo tistih celo tole bral in se bo poboljšal. Če pa ne, naj te pa tako ravnanje vseeno ne odvrne, da ne bi bil ti vljuden in dostojen.

Še na en pozdrav te moram prijazno opomniti. Kako pa pozdravljaš svojega Gospoda, Jezusa Kristusa, ko prideš v cerkev in ko odhajaš iz cerkve? Ali se prikloniš dostojno z desnim kolenom do tal? Navadno se otroci ne znajo dostojno prikloniti. Tako se vedejo, kakor bi imeli lesena kolena. Marijini otroci ne smejo biti med takimi nerodneži.

Ko pa greš mimo pokopališča, ne pozabi biti vljuden tudi do onih, ki spijo v grobeh. Saj veš, kako: »Gospod, daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen.«

Vidiš, to so naši najnavadnejši pozdravi. Ti se jih boš lepo privadil (privadila) in boš povsod s svojo prijaznostjo drugim v lep zgled. Ljubezniv pozdrav je pol hrane, pravi pregovor.

Uganke, skrivalice in drugo.

1. Posetnica.

(A. Starec, Slatnik.)

G

Ivo Trn

Lesce

Ugani, kaj je ta gospod!